

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 kwietnia 2021 r.

Poz. 830

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 kwietnia 2021 r.

w sprawie zasad zapewnienia bezpłatnego zakwaterowania sędziom Sądu Najwyższego stale zamieszkałym poza Warszawą oraz wysokości i warunków wypłacania im zwrotu poniesionych kosztów przejazdu oraz dodatku za rozłąkę

Na podstawie art. 53 § 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2021 r. poz. 154 i 611) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasady zapewnienia bezpłatnego zakwaterowania sędziom Sądu Najwyższego stale zamieszkałym poza Warszawą, zwanym dalej „uprawnionymi sędziami Sądu Najwyższego”;
- 2) wysokość i warunki wypłacania uprawnionym sędziom Sądu Najwyższego zwrotu poniesionych kosztów przejazdu;
- 3) wysokość i warunki wypłacania uprawnionym sędziom Sądu Najwyższego dodatku za rozłąkę.

§ 2. 1. Bezpłatne zakwaterowanie uprawnionemu sędziemu Sądu Najwyższego w związku z wykonywaniem obowiązków sędziego Sądu Najwyższego zapewnia się w:

- 1) samodzielnym lokalu mieszkalnym będącym w trwałym zarządzie Sądu Najwyższego, albo w jednej z kilku izb w takim lokalu, jeżeli uprawniony sędzia Sądu Najwyższego może używać jej z wyłączeniem innych osób;
- 2) pokojach mieszkalnych zlokalizowanych w budynkach będących w trwałym zarządzie Sądu Najwyższego.

2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego na wniosek uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego dokonuje wyboru sposobu zapewnienia uprawnionemu sędziemu Sądu Najwyższego bezpłatnego zakwaterowania, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia przestrzegania zasad celowego i oszczędnego dokonywania wydatków ze środków publicznych oraz racjonalnego wykorzystania lokali mieszkalnych będących w dyspozycji Sądu Najwyższego.

3. Bezpłatne zakwaterowanie uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego traktowane jest jako nocleg na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320) według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

4. Sąd Najwyższy ponosi opłaty za korzystanie przez uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego z lokalu mieszkalnego, a także z pokoju mieszkalnego oraz pomieszczeń do nich przynależnych lub związanych z ich użytkowaniem.

§ 3. 1. Jeżeli nie jest możliwe zapewnienie bezpłatnego zakwaterowania w sposób określony w § 2 ust. 1, zapewnienie takiego zakwaterowania następuje przez:

- 1) zapewnienie uprawnionemu sędziemu Sądu Najwyższego noclegu w pokoju jednoosobowym w hotelu o kategorii co najmniej trzech gwiazdek w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2211), wynajętym w tym celu przez Sąd Najwyższy;
- 2) zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego w Warszawie poniesionych przez uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego.

2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego na wniosek uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego dokonuje wyboru sposobu zapewnienia uprawnionemu sędziemu Sądu Najwyższego zakwaterowania, o którym mowa w ust. 1, mając na względzie potrzebę zapewnienia przestrzegania zasad celowego i oszczędnego dokonywania wydatków ze środków publicznych.

3. Zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego poniesionych przez uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego następuje do wysokości kwoty odpowiadającej 72,5% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego.

4. Zwrot kosztów najmu lokalu mieszkalnego następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia przez uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego dowodu ich poniesienia za dany miesiąc.

§ 4. Uprawnionemu sędziemu Sądu Najwyższego przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do Warszawy i z powrotem, bez względu na częstotliwość odbywanych przejazdów, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

§ 5. 1. Dodatek za rozłąkę przysługuje uprawnionemu sędziemu Sądu Najwyższego za dni w które przebywa w Warszawie w związku z pełnieniem obowiązków sędziego Sądu Najwyższego, jeżeli w miejscu stałego zamieszkania pozostawia małżonka, dzieci lub inne osoby prowadzące z nim wspólne gospodarstwo domowe.

2. Wysokość dodatku za rozłąkę, za każdy dzień rozłąki, wynosi:

- 1) w przypadku korzystania przez uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego z noclegu, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 – 70% stawki diety określonej w przepisach w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 2) w pozostałych przypadkach – 95% stawki diety określonej w przepisach w sprawie szczegółowych zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

3. Stawkę dodatku zaokrągla się do 1 grosza w górę.

4. Przy obliczaniu wysokości dodatku za rozłąkę nie uwzględnia się:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności;
- 2) zwolnień od pracy bez prawa do wynagrodzenia;
- 3) urlopu wypoczynkowego lub urlopu dla poratowania zdrowia;
- 4) podróży służbowej, z tytułu której uprawniony sędzia Sądu Najwyższego otrzymywał diety w pełnej wysokości;
- 5) pobytu w szpitalu.

§ 6. Zwrot kosztów przejazdu oraz wypłata dodatku za rozłąkę następuje w terminie 14 dni od dnia złożenia przez uprawnionego sędziego Sądu Najwyższego rozliczenia obejmującego zestawienie udokumentowanych kosztów przejazdów w danym miesiącu oraz oświadczenia o liczbie dni rozłąki w tym okresie.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2 maja 2021 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*